

розвитку, побудови інноваційної концепції і моделі розвитку неможливо розраховувати на підвищення сталості розвитку регіонів і країни в цілому.

Список використаних джерел

1. Конституційне право України / за ред. акад. АПрН України, д-ра юрид. наук Ю.М. Тодики, д-ра юрид. і політич. наук В. С. Журавського/. – К. : Видавничий Дім «Ін Юре», 2016. – 544 с.
2. Грушевський М. Ілюстрована історія України / М. Грушевський. – Київ – Львів, 1973. – 556 с.
3. Г. П. Клімова. Місцеве самоврядування в Україні: історія і сучасність // Державне будівництво та місцеве самоврядування Випуск 8. 2017, с.80-89.
4. Концепція реформи місцевого самоврядування і територіальної організації влади в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/333-2018-%D1%80>.

Бричко А.М., к.е.н., доц.
Сумський національний
аграрний університет
м. Суми, Україна
Google Scholar

<https://scholar.google.com/citations?authuser=1&user=-AWDRZsAAAAJ>

МОДЕРНІЗАЦІЯ СУЧАСНИХ МЕХАНІЗМІВ УПРАВЛІННЯ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Сучасні глобалізаційні процеси вимагають формування ефективної державної влади в Україні на всіх рівнях державного управління – центральному, регіональному та місцевому. Щоб забезпечити ефективне функціонування державного регулювання соціально-економічного розвитку регіонів необхідно знайти оптимальне співвідношення між автономією для місцевого рівня та контролю з боку держави. Модернізація української держави на усіх рівнях визначає нові пріоритети, завдання і принципи регіонального управління, функціонування органів державної влади та місцевого самоврядування. Проблеми пов'язані із модернізацією публічного управління на місцевому, регіональному рівнях має актуальність практично для будь-якої сучасної країни.

Вчені-науковці розглядають модернізацію як всеохоплюючий системний революційний процес [3]. Система державного управління України за роки незалежності продемонструвала свою низьку ефективність та неспроможність протистояти зовнішнім загрозам і внутрішнім викликам. Вітчизняна централізована модель регіональної політики наразі практично вичерпала свої можливості й гальмує територіальний розвиток.

Управління на регіональному рівні представляє собою аспект впливу суб'єктів владних повноважень на розвиток окремих великих територій, виділених за певними ознаками в окрему територіальну частину країни (регіон) з метою підвищення ступеня задоволення соціально-економічних потреб їхнього населення.

Під модернізацією публічного управління на регіональному рівні розуміють створення такої моделі функціонування регіональних органів публічної влади, яка буде спрямована на надання їм більших прав та повноважень у вирішенні питань регіонального соціально-економічного розвитку, ефективного досягнення цілей державної політики регіонального розвитку, своєчасного реагування на потреби місцевого населення у наданні йому якісних адміністративних послуг. Така модернізація повинна розглядатися як складова в структурі комплексної реформи публічного управління і можлива лише за умов її поєднання з пакетом інших важливих інституційно-правових перетворень - адміністративно-територіальною, конституційною, бюджетною, податковою, земельною реформами [1].

На нашу думку, модернізація державного управління на регіональному рівні має здійснюватися через наближення національної системи державного управління до європейських принципів врядування. Це означає, що в організації управління на регіональному рівні мають відбуватися трансформаційні явища і процеси за якісними й кількісними показниками.

Для України характерна континентальна система публічного управління на регіональному рівні, за якою держава відіграє активну роль у місцевих справах. Згідно з цією системою, на регіональному рівні діють територіальні підрозділи центральних органів виконавчої влади, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування.

Однією з сучасних тенденцій модернізації управління на регіональному рівні є формування регіонального саморозвитку, який полягає у створенні умов для реалізації інтересів регіонів під відповідальність місцевої влади. Необхідно максимально використовувати технології управління проектами, які на сьогодні є

однією з найбільш актуальних та прогресивних управлінських механізмів в здійсненні модернізації. Основна увага в управлінській діяльності зміщується від підготовки проектів рішень з окремих питань до розробки довгострокових програм та стратегій розвитку як комплексних управлінських рішень [2].

Звернемо увагу на краудсорсінг – новітня технологія віртуальної (за допомогою Інтернету) соціальної взаємодії органів державного управління, місцевого самоврядування та споживачів державних владних послуг, яка орієнтована на задоволення їх потреб за рахунок надання їм права брати участь у процесі прийняття державних управлінських рішень, що стосуються їх життєдіяльності на стадіях опрацювання, прийняття та реалізації [4].

Сучасним тенденціям модернізації публічного управління на регіональному рівні властиві особливості: нинішні тенденції глобального та європейського врядування об'єктивно впливають і на регіональний розвиток України, що у свою чергу зумовлює необхідність їх врахування та вироблення в процесі модернізації державної регіональної політики на принципово нових засадах; державне управління на регіональному рівні може бути ефективним завдяки створенню умов для збалансованого розвитку регіонів; інтеграції регіонів у єдиному політичному, правовому, економічному, інформаційному, культурному просторі; ефективному використанню потенціалу регіонів з урахуванням їхніх географічних, природних, історичних, економічних, екологічних, демографічних та інших особливостей, етнічних і культурних традицій; підвищення конкурентоспроможності регіонів тощо. Також необхідно оновити законодавчу основу регіонального управління з урахуванням модернізаційних підходів до здійснення реформ, осучаснити міжбюджетні відносини, розробити нову державну регіональну політику, реалізувати Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства тощо [5].

Таким чином, можна зробити висновок про те, що модернізація системи державного управління регіональним розвитком передбачає запровадження нової якості регіональної політики, покликаної поєднати завдання економіки країни сьогодення із завданнями забезпечення комплексного збалансованого розвитку регіонів. Для вирішення системних соціально-економічних проблем в Україні необхідно здійснювати інноваційні підходів, оновлювати механізми та інструменти стимулювання розвитку регіонів, запроваджувати дієві управлінські рішення.

Список використаних джерел

1. Безверхнюк Т.М. Ресурсне забезпечення регіонального управління: теоретико-методологічні засади: [монографія] / Т.М.Безверхнюк – Одеса: ОРІДУ НАДУ, 2009. – 320 с.
2. Єлінєвський В. Механізми управління функціонуванням і розвитком територіальних соціально-економічних систем / В. Єлінєвський // Глобальні та національні проблеми економіки. - 2015. - № 2. - С. 1259-1262.
3. Ковбасюк Ю.В. Модернізація державного управління та децентралізація влади в контексті реалізації реформи "Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава": навч.-метод. матеріали / Ю.В. Ковбасюк, В.В. Голубь. - К.: НАДУ, 2013. - 56 с.
4. Мельник А. Проблема формування нової моделі управління розвитком регіону та базових територіальних спільнот в умовах адміністративно-територіальної реформи / А. Мельник // Вісник ТНЕУ. - Тернопіль: Екон. думка, 2015. - № 1. - С. 128-139.
5. Передумови та практики реалізації реформ на регіональному і місцевому рівнях: аналіт. доповідь / С.О. Біла, О.В. Шевченко, В.І. Жук та ін. - К.: НІСД, 2014. - 68 с.

Горшков М.А., старший викладач
кафедри менеджменту та адміністрування.
Вінницький торговельно-економічний
інститут КНТЕУ,
м. Вінниця, Україна

ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ВІДТВОРЕННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНОГО СЕКТОРА В УМОВАХ ЗАПРОВАДЖЕННЯ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Одною з провідних реформ в Україні є реформа децентралізації, вплив якої на процеси формування, збереження та відтворення ресурсного потенціалу важко переоцінити. Акцентування уваги на громаду та її територію, переформатування та об'єднання територіальних громад передбачають також зміни в процесах відтворення ресурсного потенціалу та управління ними.

Питанням децентралізації присвячено цілу низку теоретичних та практичних досліджень. Розвиток сільських територій, зміни в управлінні розвитком територій та їх громад також висвітлені в